

JAROMIR KALLISTA

se narodil

V letech 1959–1964 vystudoval Filmovou fakultu AMU obor produkce. Po absolutoriu pracoval do roku 1970 ve Filmovém studiu Barrandov, s přerušením 1965 až 1967, kdy vykonával základní vojenskou službu ve Studiu československého armádního filmu. Po odchodu z Barrandova pracoval mimo státní struktury jako nezávislý filmař. V té době pracoval několikrát i v režijním štábu s Evaldem Schormem, Antonínem Mášou a Františkem Vláčilem jako pomocný režisér. Z té doby se datují i některé dokumentární filmy, které inicioval. Od roku 1973 do roku 1988 řídil produkci Laterny Magiky. Od roku 1989 přednáší na Filmové fakultě AMU. Mimo to přednáší i na českých i zahraničních filmových školách.

V roce 1983 vytvořili s Janem Švankmajerem nezávislou filmovou skupinu mimo struktury státního filmu. V roce 1991 legalizovali svou činnost a vytvořili společně ATHANOR s. r. o. – společnost pro filmovou tvorbu.

filmografie:

Spolupráce s Janem Švankmajerem (uvádím hlavní výběr):

2020 – ALCHYMICKÁ PEC	(ALCHYMICAL FURNACE)
2017 - HMYZ	(INSEKT)
2010 -- PŘEŽÍT SVŮJ ŽIVOT	(SURVIVING LIFE)
2005 – ŠÍLENÍ	(LUNACY)
2000 – OTESÁNEK	(LITTLE OTIK)
1996 -- SPIKLENCI SLASTI	(CONSPIRATORS OF PLEASURE)
1994 -- LEKCE FAUST	(FAUST)
1992 – JÍDLO	(FOOD)
1990 -- KONEC STALINISMU V ČECHÁCH	
1987 -- NĚCO Z ALENKY	(ALICE)

filmografie (uvádím hlavní výběr):

- 1988 -- Laterna Magika: VIVISEKCE (produkce), režie Antonín Máša
- 1983 -- Laterna Magika: ČERNÝ MNICH (produkce), režie Evald Schorm
- 1982 -- Laterna Magika: NOČNÍ ZKOUŠKA (produkce), režie Evald Schorm
- 1981 -- Laterna Magika: JEDNOHO DNE V PRAZE (produkce), režie Ladislav Helge
- 1979 -- Laterna Magika: SNĚHOVÁ KRÁLOVNA (produkce), režie Evald Schorm
- 1977 -- Laterna Magika: KOUZELNÝ CIRKUS (produkce), režie Evald Schorm
- 1975 -- Laterna Magika: PRAŽSKÝ KARNEVAL (produkce), režie Evald Schorm
- 1969 - JAN 69 (natáčení a produkce) kamera a autor Stanislav Milota
- 1968-1990 -- ZMATEK (natáčení a produkce), režie Evald Schorm
- 1968 -- VRAŽDA ING. ČERTA (produkce), režie Ester Krumbachová
- 1966 -- KONEC SRPNA V HOTELU OZON (produkce), režie Jan Schmidt, Pavel Juráček
- 2017 – Cena ministerstva kultury za přínos v oblasti kinematografie a audiovize
- 2020 -- Český lev za mimořádný přínos české kinematografie

Jaromír Kallista

Státní fond kinematografie
Veletržní palác
Dukelských hrdinů 47
170 00, Praha 7

V Praze dne 10.listopadu 2020

Koncepce kandidáta do Rady Státního fondu kinematografie

Vhodným kandidátem do Rady Státního fondu kinematografie se cítím být vzhledem ke své dosavadní zkušenosti v oboru. Má producentská, pedagogická i institucionální kariéra mi umožnila vhléd do naprosté většiny aktivit, které lze ve filmovém průmyslu vykonávat. Díky tomu, že jsem již byl několik let členem Rady, si také plně uvědomuji, jak náročná a zodpovědná práce je podílet se na rozhodnutí, které filmy, projekty nebo festivaly mají být podpořeny z veřejných prostředků.

V Radě se cítím být především zástupcem producentů. Proto jsou moje priority v této koncepci zaměřené primárně na vývoj a výrobu. Tím se ale pochopitelně nevzdávám svého hlasu v ostatních okruzích (distribuce festivaly, vzdělávání, výchova atd.), pouze si uvědomuji váhu odbornosti svých kolegů v Radě, kterým se budu snažit poskytnout kritickou zpětnou vazbu s respektem k jejich zkušenosti a znalosti.

Z tohoto producentského pohledu má moje koncepce pouze čtyři základní body, které spolu velmi úzce souvisí.

Stabilní producent

Přestože v posledních letech se podařilo veřejné financování české kinematografie posunout konečně na konkurenceschopnou evropskou úroveň, veřejné prostředky jsou tu především proto, aby pomáhaly udržet určitou kvalitu, nikoliv, aby byly hlavním zdrojem financování.

Česká kinematografie je po dlouhých letech podfinancování ve stavu, kdy producenti stále teprve ustavují své producentské modely. Jsou tak sice již schopní vyrábět jednotlivé kvalitní filmy, ale ještě stále zde nemáme dostatek stabilních produkčních firem, které by dokázaly vyrábět kvalitní obsah a zároveň systematicky zaměstnávat a vést špičkové kreativní týmy. Těm je potřeba vytvořit dostatečné zázemí k tomu, aby v nich tvůrci a štáby mohli dlouhodobě spolupracovat. Jedině

tak zde budeme mít naději, že výjimečný film nevznikne ojedinělou shodou náhod, ale bude výsledkem stabilního, fungujícího prostředí.

Filmy pro diváka

Problém, který rezonuje celou Evropou, je volba projektů a témat, které veřejné instituce podporují. Stále častěji se objevuje kritika, že filmy, které jsou podporovány z veřejných peněz nejsou ty, na které chodí diváci do kin. Přestože si jako producent Jana Švankmajera uvědomuji, jak těžké je dnes vyrobit a zafinancovat vysoce autorský film, zároveň jsem si vědom odpovědnosti za vydávání veřejných prostředků. Jako radní tak budu podporovat žánrovou rozmanitost, kde budou zastoupeny všechny žánry, nejen ty, které jsou tradičně považovány za umělecké či prestižní (jakkoli je toto dělení dnes již spíše přežitkem), ale všechny typy filmů včetně např. thrillerů, komedií, sci-fi ad. Dokážeme-li technicky zajišťovat výrobu těchto filmů pro zahraniční producenty v rámci pobídek, jsem si jistý, že najdeme autory, kteří budou schopní pro české diváky vytvořit i kvalitní domácí žánrovou produkci. Vždyť máme na co navazovat.

Talent

Jak jsem již zmínil, mojí prioritou je podporovat spolupráci stabilního producenta a dobře fungujících kreativních týmů. To ale není možné, pokud se ve filmovém průmyslu neobjevují nové talenty, které tyto týmy obohacují a přinášejí novou inspiraci. I jako dlouholetý pedagog FAMU vnímám podporu talentů jako jednu ze zásadních priorit, které by se měl Fond systematicky věnovat. Právě díky výlučným autorským osobnostem s originální uměleckou vizí, může česká kinematografie vystoupit z řady a upoutat mezinárodní pozornost.

V rámci Krátkodobé i Dlouhodobé koncepce (která vznikala již za mého působení v Radě) je již ustavena podpora debutů, ale i krátkometrážních a experimentálních filmů, které mohou dát talentovaným tvůrcům prostor k tomu, aby se rozvíjeli.

Považuji však za důležité, aby tyto projekty byly napojeny na zkušené producenty, nebo v případě debutujících producentů na zkušené autory či špičkové řemeslníky, kteří budou s těmi začínajícími a talentovanými spolupracovat. Tato kombinace zkušeností, know-how a originálních vizí je naprosto zásadní pro rozvoj české kinematografie a měla by být pomocí veřejné podpory kultivována.

Veřejné financování kinematografie jako systém

Jak jsem již zmínil, veřejná podpora tu nemá být pilířem financování všech vznikajících filmů. Přesto musí zůstat jedním ze základních pilířů financování českého filmu jako takového. Jako radní se budu snažit podporovat projekty s ohledem na jejich aktuální dopad, nedostatek na trhu či výlučnost v rámci českého i mezinárodního prostředí. Rada bude vždy ve složité situaci, kdy musí podporovat jak filmy, které jsou vysoce aktuální nebo divácky atraktivní, tak i snímky, které svůj význam prokáží až v dlouhodobé perspektivě.

Přestože nejsem velkým zastáncem mezinárodních koprodukcí, uvědomuji si jejich důležitost pro financování náročných projektů i pro rozvíjení spolupráce mezi zkušenými a talentovanými zahraničními autory. Minoritní koprodukce jsou nejdynamičtější výzvou v rámci okruhu výroby (i celé Krátkodobé koncepce v posledních letech). To chápu jako jednoznačný pozitivní signál, že se nám díky navýšeným prostředkům daří vytvářet si i udržovat dobré vazby se zahraničními kolegy, které pomáhají vícezdrojovému financování českých filmů s mezinárodní ambicí. Zároveň se však kloním k podpoře pouze takových mezinárodních koprodukcí, kterým nejde jen o samoučelné navyšování finančních vstupů, ale které jsou skutečnou autorskou/producentickou spoluprací. Pouze tyto koprodukce mají z hlediska filmové výroby smysl a jsou schopné vytvářet či pěstovat dlouhodobé vazby.

Z celé mojí koncepce nakonec vyplývá jeden důležitý bod, který bych rád vyzdvihнул. Filmy k Radě přicházejí velmi často v rané fázi vývoje, tedy s námětem nebo s první verzí scénáře. Čeká je tak většinou ještě několikaletá cesta k realizaci. Je tedy zcela logické, že nemůžeme předvídat vše, co se s projektem stane. Naši investici proto nekládáme pouze do konkrétních filmů, ale daleko častěji právě do lidí, kteří tyto filmy vytvářejí. Ať už budu chtít podporovat stabilní produkční prostředí, hledání nových talentů nebo etablování vazeb se zahraničními kolegy, konkrétní filmy budou vždy jenom nástroje pro podporu tvůrců těchto filmů.

Důležité je tak udržet kontinuální veřejnou podporu, která je přehledná, předvídatelná a finančně saturovaná.

S díky za zvážení mé kandidatury

Jaromír Kallista